

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Ευνοϊωμένον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ'έξοχον παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, ἀληθεὶ παρασχόν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ υπό του Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἜΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7. — Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Δι' συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προσληρωτά δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15. — Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Διόλου, 117, ἐναντι Χρυσοσηπτακωστισσῆς

Περίοδος Β'. — Τόμ. 6ος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Ἀυγούστου 1899

Ἔτος 21ον. — Ἀριθ 33

ΟΙ ΧΡΥΣΟΘΗΡΑΙ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ ANDRÉ LAURIE]

[Συνέχεια ἴβη σελ. 260]

Τῷ 1487, ὁ πορτογάλλος θαλασσοπόρος Βαρθολομαῖος Διάζ ἐξώκειλεν ἕνεκα τρικυμίας εἰς τὴν νησίδα Ἀλγοαμπάυ καὶ ἱδρυσεν ἐπ' αὐτῆς ἀποικίαν. Μετὰ δέκα ἔτη ὁ Βάσκος δι' Γάμο ἔκαμπε τὸ Ἑβελαι Ἀκρωτήριον. Ἀλλὰ μόνον τῷ 1652 ἡ Ὀλλανδία ἤ Ἐταίρια τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν κατέλαβε τὸν κόλπον τῆς Τραπεζῆς, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐγείρεται σήμερον ἡ πόλις τοῦ Ἀκρωτηρίου. Ἡ νέα ἀποικία ἐπεδόθη κατ' ἀρχὰς εἰς τὴν κτηνοτροφίαν καὶ εἰς τὴν γεωργίαν. Οἱ πρῶτοι κάτοικοι, ἐνενήκοντα ὀκτὼ τὸν ἀριθμὸν, ἔλαβον τὸ ὄνομα Μ π ό ε ρ ς, τὸ ὁποῖον ἀργότερα, κατὰ παραφθοράν, ἔγινε Μ π ό ε ρ ς. Περί τὰ τέλη τοῦ 17 αἰῶνος ὀλλανδοὶ καὶ γάλλοι μετανάσται, ἕνεκα πολιτικῶν λόγων ἐκπατριζόμενοι, ἤρχισαν νὰ ἔρχωνται πολυπληθεῖς εἰς τὴν ἐλευθερὰν χώραν τοῦ Ἀκρωτηρίου. Ἀλλ' ὁ δεισποτισμὸς τῆς Ὀλλανδίας ἤ Ἐταίριας δὲν ἐβραδύνα νὰ ἐξαντλήσῃ τὴν ὑπεμονὴν τῶν νέων ἀποίκων, οἱ ὅποιοι, ἀποσιτισθέντες, διήλθον τὰ ὄρη καὶ ἐγκατεστάθησαν εἰς διαφόρους πεδιάδας τοῦ Καρρόου. Μετ' ὀλίγον κατεῖχον ἀπεράντους γαίαις πρὸς βορρᾶν καὶ πρὸς ἀνατολὰς τῆς ἀποικίας τοῦ Ἀκρωτηρίου.

Τότε ἐξερράγη ἡ πρώτη ἐκανάστασις. Οἱ κάτοικοι τῆς ἀποικίας, ἐξεγερθέντες κατὰ τῆς Ὀλλανδικῆς κυριαρχίας, ἀνεκήρυξαν τὴν Δημοκρατίαν. Κατὰ ποράκλῃσιν ὅμως τοῦ πρίγκιπος τῆς Ὁράγγης, — ὁ ὁποῖος, διωχθεὶς ἐξ Ὀλλανδίας ὑπὸ τῶν νικηθῶρων γαλλικῶν στρατευμάτων, διέτριβε τότε ἐν Ἀγγλίᾳ, — ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἐξέπεμψε

στόλον κατὰ τῶν ἐπαναστατῶν, τοὺς ἐνίκησεν εὐκολώτατα, καὶ κατέλαβε τὴν ἀποικίαν ἐπ' ὀνόματι καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ πρίγκιπος τῆς Ὁράγγης.

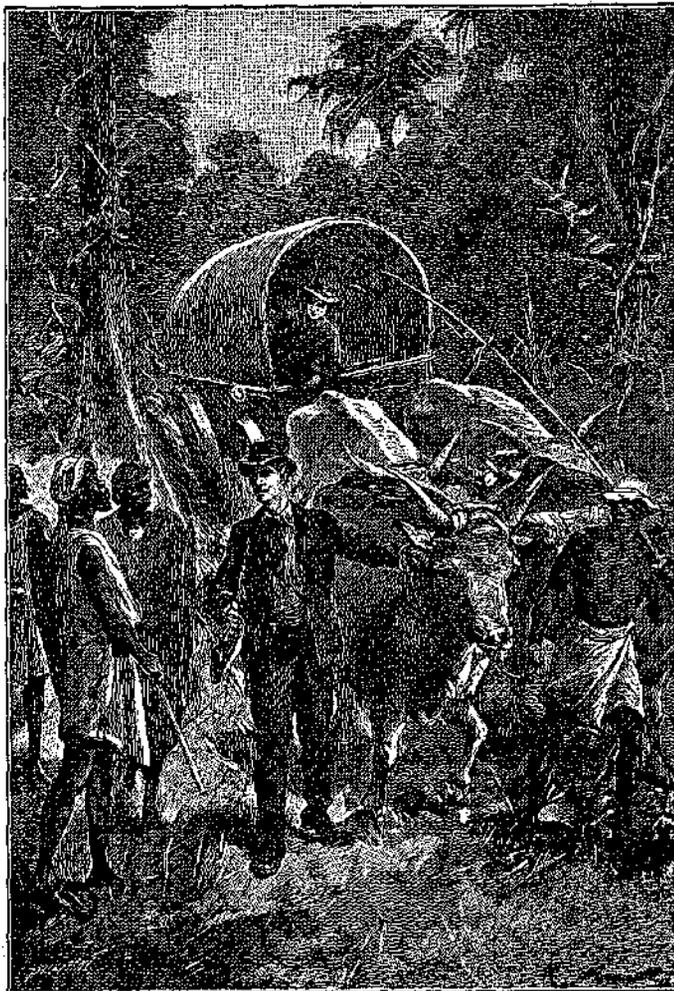
Τρεῖς ἔτη μετὰ τὴν συνθήκην τῆς Ἀμεινής, αἱ ἐχθροπραξίαι ἐπανελήθησαν μετὰ τῶν Ὀλλανδῶν καὶ Ἀγγλῶν, τῶν τελευταίων μὴ ἐννοούντων νάφθῃσιν νὰ φύγῃ ἀπὸ τὰ χεῖρας τῶν ἡθῆεν κατακτηθεῖσα χώρα. Ὁ ἄγγλος πρίγκτωρ ἀποκατέστησε εἰς τὸ Ἀκρωτήριον τὴν βρεττανικὴν κυριότητα, ἡ ὁποία ἀνεγνωρίσθη ὀριστικῶς τῷ 1815, ἐπ' εὐκαιρίᾳ

τῆς συνθήκης τῶν Παρισίων. Δὲν ἦτο ὅμως δυνατόν νὰ ἐπέλθῃ συνεννόησις μετὰ τῶν Μ π ό ε ς καὶ τῶν νέων τῶν κύριων. Ἡδὴ ἀπὸ τοῦ 1833 οἱ ἀποικοὶ μετηνάστευσον κατὰ χιλιάδας πρὸς βορρᾶν, διὰ νὰ ἱδρῦσουν ἐκεῖ νέας καὶ ἀνεξαρτήτους ἀποικίας. Καὶ ἄλλοι μὲν ἐσχημάτισαν τὸν πυρῆνα τοῦ μετ' ὀλίγον ἐλευθεροῦ Κράτους τῆς Ὁράγγης, ἄλλοι ἱδρυσαν ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς παραλίας τὴν ἀποικίαν Νάταλ, καὶ ἄλλοι τέλος, διασχίσαντες τὸν Βάαλ Ρίβερ, ἐγκαθεδρῶθησαν εἰς τὴν χώραν, τὴν ὁποίαν κατέχει σήμερον ἡ πόλις Ποτεφστρόμη.

Μετὰ πολλὰς καὶ διαφόρους ὁμλήσεις ἐκ μέρους τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως, τῷ 1844 ἐπλήθη συνεννόησις μετὰ τῶν διαφόρων ἀποικίων, συνεκροτήθη μία μεγάλη Ἐθνοσυνέλευσις εἰς τὴν Ποτεφστρόμην, καὶ ἐψηφίσθη τὸ πολιτεύμα, τὸ γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα: Σύνταγμα τῶν τριάκοντα τριῶν ἄρθρων.

Ὁ μετάνοτος Ἀνδρέας Πρετώριος, διορισθεὶς γενικὸς δικηγόρος, ἀνέλαβε νὰ ἔλθῃ εἰς συνεννόησιν μετὰ τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως. Αἱ προσπάθειαι τοῦ ἐπέτυχον ὑπὸ ἐπιτυχίας, καὶ τῷ 1852, διὰ τῆς συνθήκης τοῦ Σάν Ρίβερ, ἀνεγνωρίσθη ἡ ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία τῶν Μ π ό ε ς. Ἡ δημοκρατία τοῦ Τράνσβαλ ἱδρῶθη, καὶ ἡ πρωτεύουσα τῆς ὀνομάσθη Πρετώρια, πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀνδρέα Πρετωρίου.

Ἐν τούτοις ἡ Ἀγγλία ἐπωφελέθη τῆς

Ἐνίοτε συνήτων καὶ ἰθαγενῶν ... (Σελ. 266, σελ. γ')

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ
Κατά φωτογραφίαν του ΠΙΚ-ΝΙΚ
(Ίδε σημερινήν Ἀλληλογραφίαν)

Α) ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΡΟΓΗΡΟΥ

(Συνέχεια ἴδε σελ. 257)

Ὁ Φαρᾶς ἔφθισεν ὡς τὴν θύραν, τὴν ἀνοίξε, ἐξῆλθε μαζί με τὸν Νοαρμῶν, ἔπειτα τὴν ἐκλείσσε γρήγορα, ἐβγαλεν ἀπὸ τὴν τσέπη του ἓνα κλειδί καὶ τὴν ἐκλείδωσε με δύο στροφάς.

— Μὰ κύριε . . . εἶπεν ὁ μαρκήσιος.
— Σοῦτ' ἢ νὰ σωμαίνετε καὶ νάρμενίζετε ἀπὸ πίσω μου.

Καὶ ὁ Φαρᾶς ἤρχισε νὰ τρέχη με μεγάλην ταχύτητα, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ δῆθεν κομητοῦ Βελβάλ.

Ἐπέρασαν δρόμους καὶ δρομίσκους, καταδιωκόμενοι ὑπὸ τῶν ἀγγλῶν, τῶν ὁποίων ἤκουον μακρόθεν τὰς βλοσυφίας.

Ἦτο φανερόν, ὅτι οἱ ναῦται εἶχον ἐκβίαση τὴν κλειδωμένην θύραν τῆς ποζάδας καὶ κατεζήτουν τοὺς ἐχθρούς των.

Ἐστερ' ἀπὸ μισῆς ὥρας τρεχάων, ὁ Φαρᾶς καὶ ὁ σύντροφός του ἔφθασαν εἰς τὸν αἰγιαλόν, πλησίον ὀρμίσκου, σχηματιζομένου μεταξὺ τοῦ καθσαυτοῦ λιμένος καὶ τῶν ὀχυρωμάτων τῆς πόλεως.

Ἐδῶ ἐσταμάτησαν.

— Νομίζω, εἶπεν ὁ μαρκήσιος, ὅτι τώρα εἴμεθα σίγουροι ἔχασαν τὰ ἔχνη μας.

— Μπορεῖ ἄλλ' ἄς βγοῦμε πρῶτα ἐστὸ πέλαγο, καὶ ὕστερα τὰ λέμε. Νὰ ἢ βάρκα ὀρίστε μέσα!

Ἐπεβίβασθησαν, καὶ διὰ ταχείας κωπηλασίας ἀπεμακρύνθησαν.

— Κύριε, εἶπε τότε ὁ Λουδοβίκος Νοαρμῶν, μὰ τὴν ἀλήθεια, δὲν ἤξεύρω πῶς νὰ σας εὐχαριστήσω μού ἐσώσατε τὴν ζωήν.

— Ἀφῆστέ τα τώρα, διέκοψεν ὁ Φαρᾶς μ' εὐχαριστεῖτε ἄλλη φορά. Ἐπὶ τέλους τί ἔλαμα; Εἶδε ἓνα Γάλλον πού

οἱ Ἄγγλοι ἦσαν ἔτοιμοι νὰ τον καμακίσουν, καὶ ἐπὶ τὸ ἄλοτα χῶς νὰ τον γλυτώσω . . . Τώρα τὸ τιμῶνι μας κατὰ τὸ στρατόπεδο, καὶ τὰ μάτια μας τέσσερα, μὴ μας πῆση ἐστὸ κοντὰ καμμιά βάρκα, ἀπ' αὐτῆς που τριγυρίζουν.

— Ὅστε πηγαίνουμε εἰς τὸ στρατόπεδον;

— Μάλιστα, εἰς τὸ γαλλικὸν στρατόπεδο, ἐκλαμπρότατε. Ἄ, λίγο ἐλείψε νὰ ξεχάσω τὰ φαρὰδικα ρούχα ποῦ φορῶ. Γιατί, ξεύρετε, ἐγὼ δὲν εἶμαι . . .

Ἐγώ. Ὅυτε ἰσπανός, ὄυτε Φαρᾶς. Μὲ λένε Παπαφίγκο, καὶ εἶμαι Πεζοναῦτης, ἀπὸ τὴ φρουρά τῆς Α. Μεγαλειότητος, τοῦ Ἀυτοκράτορος.

— Χμ! δὲν πηγαίνουμε καλά, ἐσυλλογίσθη ὁ μαρκήσιος. Δέν με διέγραψαν ἀκόμη ἀπὸ τὸν κατάλογον τῶν μετανοστωδῶν, καὶ δὲν εἶνε ἔως φρόνιμον νὰ παρουσιασθῶ ἔτσι εἰς τοὺς Γάλλους.

Ἄλλὰ τελοσπάντων! καλλίτερα νὰ ἔχω νὰ κάμω με συμπολίτας, παρὰ με τοὺς δαιμονισμένους ἐκείνους Ἄγγλους τῆς ποζάδας.

Καὶ ἠρώτησε μεγαλοφῶνως:

— Δέν μου λέτε, φίλε μου, ἂν δὲν εἶνε ἀδιακρισία νὰ σας ἐρωτήσω, πῶς τῶπερ ὁ διάβολος νὰ βρεθῆτε εἰς τὸ Κάδιξ τέτοια ὦρα καὶ με τέτοια ρούχα; ὄυτε γιὰ περίπατο βέβαια, ὄυτε γιὰ ὑπηρεσία.

— Ἐκλαμπρότατε, μοῦ φαίνεται ὅτι μπορῶ νὰ ἔχω ἐμπιστοσύνη σὲ σᾶς πρῶτα-πρῶτα, γιατί τὸ ἐξωτερικὸ σας δείχνει τιμῶν ἄνθρωπο . . .

Ὁ Λουδοβίκος Νοαρμῶν, κολακωθεὶς, ὑπεκλίθη σιωπηλῶς.

— Ἐπειτα, εἶδα πῶς δὲν χωνεύετε καθόλου τοὺς Ἄγγλους, καὶ αὐτὸ μοῦ ἀρέσει. Ἀκούστε λοιπὸν πῶς καὶ γιατί βρέθηκα μέσα ἐκεῖνο-κεῖ τὸ σαποκάραβο: Πρέπει νὰ ξεύρετε, ἐκλαμπρότατε, πῶς ἐστὸ τάγμα μας ἔχουμε ἓνα παιδί, ποῦ παίζει τὸ φλάουτο. Τὸ καλὸ αὐτὸ παιδί ἔχει ἓνα θεῖο. Ὁ θεῖός του ἀρμενίζει ἐστὴ στερηά. Τώρα τελευταῖα ἔκαμε μιά κακὴ μανούβρα καὶ κάθησε ἐστὴν ξέρα. Ἐγὼ λοιπὸν ἐλοξοδρομήσα γιὰ νὰ ἰδῶ σὲ ποιά μοῖρα βρίσκεται, νὰ τον ρυμαικῆσω κρυφὰ ἀπὸ Γάλλους, ἀπὸ Ἄγγλους καὶ ἀπὸ Ἰσπανούς, καὶ νὰ τον πᾶγω ἴσια ἐστὸ Ρογήρο.

— Ἐστὸ Ρογήρο; . . .

— Μάλιστα ἐστὸ Φλαουτάχη μας, ἐστὸ Ρογήρο Νοαρμῶν.

— Νοαρμῶν! ἀνέκραξεν ὁ μαρκήσιος αὐτὸ τὸ παιδί λοιπὸν ὀνομάζεται Ρογήρος Νοαρμῶν;

— Ὅπως με λένε μὲνα Παπαφίγκο, ἐκλαμπρότατε. Ἄλλα . . .

— Καὶ ὁ θεῖός του, νὰ μὴν εἶνε ὁ ἱππότης Σαίν-Ροκάντῆν;

— Ὅλος καὶ ὄλος, ἀφέντη μου! Ἐνας ἀψηλός, λιγνός, πολὺ καλὸς ἄνθρωπος, καθὼς καὶ ὁ φίλος του, μολονότι αὐτὸς μοιάζει λίγο σὰν ἓνα βουτσί τοῦ γλυκοῦ νεροῦ, ποῦ νὰ του χέλλησες δύο ποδάρια.

— Ὁ ἐπισκοπικός ἐπίτροπος Παλουάκος;

— Μπᾶ νὰ παρ' ἢ εὐχή! . . . Μὰ ὁ λους λοιπὸν τοὺς γνωρίζετε σεῖς; . . . Μήπως καλοῦ-κακοῦ γνωρίζετε καὶ τὸ ναῦτη μου, τὸ Λαδουρέκο;

— Ὅχι, ὄχι, φίλε μου, ἀπεκρίθη ὁ Λουδοβίκος μειδιῶν, ἀλλὰ θὰ εἶμαι πολὺ εὐτυχής νὰ τον γνωρίσω, καὶ προπάντων νὰ ἰδῶ τὸν ἀνεψιὸν μου, τὸν Ρογήρον.

— Πῶς; εἰσθε λοιπὸν;

— Ὁ μαρκήσιος Λουδοβίκος Νοαρμῶν

— Ἄ, με συγχωρεῖτε, Ἐκλαμπρότατε! εἶπεν ὁ Παπαφίγκος, ἐξάγων μετὰ σεβασμοῦ τὸν σκουφόν του δέν το ἤξευρα . . . Ἐ, ἔ, πῶς θὰ χαρῆ ὁ καίμενος ὁ Ρογήρος, νὰ σας ξαναἰδῆ . . .

— Νὰ με ἰδῆ μάλλον, γιατί δέν με εἶδε ποτὲ ἐστὴ ζωῆ του.

Καὶ ὁ μαρκήσιος διηγήθη ἐν συντόμῳ τὰς περιπετείας του εἰς τὸν Πεζοναῦτην, ἔμαθε δὲ πορ' αὐτοῦ τὸν θάνατον τοῦ ἀδελφοῦ του καὶ τῆς νύμφης του, καθὼς καὶ τὰς περιπετείας τοῦ μικροῦ ὄρφανου.

Ἡ βαθυτάτη λύπη, τὴν ὁποίαν ἠσθάνθη, ἐμετριάσθη κάπως με τὴν ἰδίαν, ὅτι ὄλην του τὴν ἀγάπην θὰ συνεκέντρωνε τώρα πλέον ἐπὶ τοῦ Ρογήρου, καὶ ὅτι θὰ κατέβαλλε πᾶσαν προσπάθειαν διὰ νὰ ματαιώσῃ τὰ καταχθόνια σχέδια τοῦ Ρενῶ καὶ τοῦ Μπρόου.

Διαρκούσας τῆς συνομιλίας ταύτης, ἡ λέμβος ἔτρεχε ταχεῖα, καὶ μετ' ὀλίγον ἤραξε πλησίον τῶν γαλλικῶν προφυλακῶν, ὑπὸ τῶν ὁποίων ὁ πεζοναῦτης ἀνεγνωρίσθη, καὶ ἀφῆθη ἐλεύθερος νὰ διέλθῃ μετὰ τοῦ συντρόφου του.

Φαντάζεσθε πλέον τὴν συγκινητικὴν στιγμὴν τῆς συναντήσεως τοῦ Λουδοβίκου Νοαρμῶν μετὰ τοῦ ἀνεψιοῦ του! Ἀπὸ σεβασμῶν, οἱ φίλοι τοῦ Ρογήρου ἀπεμακρύνθησαν καὶ τοὺς ἀφήσαν μόνους τοὺς δύο, νὰ συνομιλήσουν ἐλεύθερα. Συνωμίλουν ἀκόμη, διηγοῦμενοι ἀμοιβαίως τὰς περιπετείας των, ὅταν ἔξαφνα ἐνεφανίσθη ὁ Βιλλαμπόνας.

— Κύριε, κυρίες καὶ ὄλη ἡ συντροφιά, εἶπε, με συγχωρεῖτε πολὺ που ἔλαθα τὸ θάρρος νὰ σας χαλάσω τὴν ἡσυχία! ἀλλὰ ἔχω νὰ σας εἰπῶ μιά σπουδαία εἰδήσι.

— Λέγε τί συμβαίνει;

— Ἰδοῦ. Οἱ σκοποὶ μας ἔπιασαν ἓνα πολίτη, ποῦ ἤθελε νὰ ἐμθε κρυφὰ εἰς τὸ στρατόπεδο. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς λέγει πῶς ὅτι τον ἔστειλεν ἐδῶ ἓνας

ἘΣΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Ζ.

Τὴν ἄλλη φορά, —θυμᾶσθε;— ἀφήσαμεν τοὺς μικροὺς μας φίλους Φασουλᾶκην καὶ Μικὲν εἰς τὴν παράγκαν τοῦ Μπαμπούλα, ὅπου εἶδαν χάρισμα ὄλα τὰ θεάματα. Ὁ Μικὲς ἐδιασκέδασε πολὺ. ὁ Φασουλᾶκης ὄμως δὲν ἐδιασκέδασε καθόλου.

Ἐφυγαν ἀπ' ἐκεῖ καὶ ἐπήγαν πάρα πέρα. Ἐξάφνα τοῦ Μικὲ τοῦ ἤλθεν ἡ ἰδέα νὰ παίη τοὺς κρικούς με τὰ ξύλινα ἀλογάκια.

Καβαλικεύει λοιπὸν ἓνα εὐμορφο ἀλογάκι, κοκκινωπὸ βαθύ. Ὁ Φασουλᾶκης θὰ ἦταν εὐχαριστημένος, ἂν τον ἀφιναν μονάχα νὰ βλέπῃ Δέν εἶνε πολὺ δυνατός ἐστὴν ἱππασία τὴν φοβάται μάλιστα.

Ἄλλὰ πρὶν προφθάσῃ νὰ πῆ «ὄχι! ὄχι!» σοῦ τον πιάσουν καὶ τον καθίζουν κοβαλικευτὰ ἐς ἓνα ἄλλο ἀλογάκι κάτασπρο, ποῦ εἶχε μεγάλην ὄρεξι νὰ τρέξῃ.

Καὶ φεύγει. . . καὶ ἀρχίζει νὰ κέρμη τὸν γύρον τοῦ μικροῦ ἱπποδρομίου, πρῶτα σιγά-σιγά, ἔπειτα γρηγορώτερα, ἔπειτα με τρὸτ, ἔπειτα με γαλόπ. ὦ, Θεέ μου! τί φοβερὸ γαλόπ!

Ὁ Φασουλᾶκης πιάνεται με ὄλη του τὴ δύναμι καὶ με τὰ δύο του χέρια, ἀπὸ τὸ σίδερο ποῦ εἶνε κρεμασμένο τὸ ἀλογάκι.

Ὁ Μικὲς ὄμως πιάνεται μονάχα με τὸ ἓνα χεῖρ καὶ με τὸ ἄλλο περνᾷ τοὺς κρικούς ἐστὸ ξύλινο ραβδάκι ποῦ του ἔχουν δώσῃ γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ.

Εἶνε πολὺ ἐπιδέξιος ἐς αὐτὸ τὸ παιγνίδι ὁ Μικὲς. Σὲ ὄλα τὰ παιγνίδια εἶνε ἐπιδέξιος. Μόνον ἂν τον βάλῃς νὰ διαβῆσῃ καὶ νὰ γράψῃ, δέν θὰ ξεύρη τί του γίνεται . . .

Τί γρηγορὰ ποῦ τρέχει τὸ ἀλογάκι τοῦ Μικὲ!

Ἄλλὰ τί γρηγορὰ ποῦ τρέχει καὶ τὸ ἀσπρὸ ἀλογάκι! Μὰ δέν θὰ σταματήσῃ λοιπὸν τελοσπάντων ποτέ;

Ἄλλὰ νὰ το! ἐσταμάτησε. Καταϊβάζουν τὸ Φασουλᾶκη καὶ τον ἀφίνουν. . . Τὰ πόδια τρέμουν τόσω πολὺ, ποῦ κινδυνεύει νὰ πῆσῃ κάτω.

Ὁ Μικὲς διδὲ εἰς τὸν κύριον τοῦ ἱπποδρομίου δύο δεκάρες, ἀπὸ τὰ λεπτά τοῦ Φασουλᾶκη.

Πάλι ἐδιασκέδασε πολὺ αὐτὸς—καὶ με ξένα λεπτά μάλιστα. Ὁ Φασουλᾶκης ὄμως δέν ἐδιασκέδασε καθόλου, μὰ καθόλου!

Νὰ ἰδοῦμε πῶς θὰ διασκέδασῃ πάρα κάτω. . .

Ἡ ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

ὄπουργός τοῦ Ἀυτοκράτορος, ἔ δούξ . . . ἔ δούξ . . . τοῦ Τράτου, μοῦ φαίνεται.

— Ὁ δούξ τοῦ Ὀτράντου, θέλεις νὰ πῆς, ὁ ὄπουργός τῆς Ἀστυνομίας;

— Ἄ, ναῖσκε!

— Λοιπὸν;

— Τὴν ἐπήγαν εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον, καὶ ὁ λοχαγὸς Καστανιὲ εἶπε πῶς ἐστὶ εἶνε ψεύτης καὶ κατεργάρης. . . Συλλογίσθηκα ἀμέσως μήπως εἶνε κανένας σύντροφος ἐκείνου τοῦ Ρενῶ. . .

— Καὶ πῶς σου ἤλθε αὐτὴ ἡ ἰδέα;

— Γιατί καὶ ὁ Ρενῶ ἔλεγε πῶς ἦταν ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὸν δούκα τοῦ. . .

— Τοῦ Ὀτράντου.

— Μάλιστα.

— Εἰμπορεῖ νὰ ἔχῃς δικη. . . Ἄς πᾶμε νὰ εὐρωμε τὸν λοχαγὸν Καστανιὲ. Θέλετε νὰ ἔλθετε μαζί μας, θεῖέ μου;

Ὁ μαρκήσιος ἐδισταξε.

— Μὰ γιατί; ἠρώτησεν ὁ Ρογήρος.

— Παιδί μου, δέν ἤξεύρω ἂν εἶνε φρόνιμον νὰ παρουσιασθῶ αὐτὴ τὴ στιγμὴ εἰς τὸ γαλλικὸν ἐπιτελεῖον. Εἶμαι μετανάστης, καὶ δέν καταρθώσα ἀκόμη νὰ διαγραφῶ ἀπὸ τὸν κατάλογον.

— Θεῖέ μου, ἡ εὐλικρινεῖα καὶ ἡ παρρησία εἶνε τὸ καλλίτερον μέσον ἔπειτα, τώρα ὑποδέχονται καλά ὄλους τοὺς εὐγενεῖς, ποῦ παρουσιάζονται διὰ νὰ ζητήσουν ὄδειαν ἐπιστροφῆς εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ συχνὰ μάλιστα ὁ Ἀυτοκράτωρ, ἂν το ἐπιθυμοῦν, τοὺς κατατάσσει εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ τοῦ ὄυτε δέν διατρέχετε κανένα κίνδυνον.

— Ἄφ' οὗ εἶνε ἔτσι λοιπὸν, ἐμπρός! Διηυθύνοντο πρὸς τὸ Ἀρχηγεῖον, ὅταν συνήντησαν τὸν Παπαφίγκον.

— Ἐστὴν ὦρα σᾶς εὐρίσκω, εἶπεν ὁ Πεζοναῦτης, γιατί σε γύρευα, μοῦτσο. Φαίνεται πῶς ὁ στρατάρχης ἐπιθυμεῖ νὰ λάβῃ τὴν τιμὴν νὰ σου ἐμίλησῃ.

— Μπᾶ! Μήπως με θέλει νὰ μ' ἐρωτήσῃ τίκοτε γιὰ καῖνον τὸν ἄνθρωπον, ποῦ λέγει ὅτι εἶνε ἀπεσταλμένος τοῦ Φουσε;

— Μπορεῖ! Ἐξέρω κ' ἐγὼ τί ἄνεμος φυσεῖ ἐστὴ θάλασσα τοῦ Στρατάρχου; Μόλις ἔφθασαν, ὁ Λουδοβίκος Νοαρμῶν, ὁ Ρογήρος καὶ ὁ Παπαφίγκος εἰσῆχθησαν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ δουκὸς Βελλόν.

Ὁ μικρὸς ἐπαρουσίασε πρῶτα τὸν θεῖόν του, ὁ δὲ μαρκήσιος, ἐν πάσῃ εὐλικρινεῖα, ἐδήλωσε τὴν ἰδιότητά του ὡς μετανάστην, ἀκουσίου μὲν, ἀλλὰ μὴ διαγραφέντος ἀκόμη ἐκ τοῦ καταλόγου.

— Κύριε, ἀπήντησεν ὁ Στρατάρχης εὐγενῶς, ὁ Ἀυτοκράτωρ δέν θῆνεχθῆ νὰ σας ἐνοχλήσουν διὰ τοῦτο. Εἰμπορεῖ μάλιστα νὰ σας διαβεβαίωσω, ὅτι, ἂν θέλετε νὰ ὑπηρετήσετε μαζί μας, ἡ Μεγαλειότης Του θὰ σας τοποθετήσῃ εἰς τὸ στρατευμα πολὺ εὐχαρίστως.

(Ἐπειτα συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΛΑΚΙΑΝΣ

ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ

(ΔΙΗΓΗΜΑ ὑπὸ ΚΑΤΕ UPSON CLARE)

Ὁ Κάρολος καὶ ὁ Ἐδουάρδος μάλιστα ἔχον τελειώσει τὴν ἀνάγνωσιν τῆς θυμαστῆς ἱστορίας τοῦ μικροῦ ἐκείνου Ἀμερικανοῦ, ὁ ὁποῖος, ἐξ εὐνοϊκῶν περιστάσεων, ἀλλὰ προπάντων χάρις εἰς τὴν ἔκτακτον εὐφροσύνην καὶ τὴν ἀκατάβλητον φιλοπονήαν του, κατώρθωσε νάναδειχθῆ διευθυντὴς ἑνὸς τῶν σπουδαιοτέρων παιδικῶν περιοδικῶν, εἰς ἠλικίαν καθ' ἣν οἱ ἄλλοι ἀρκοῦνται συνήθως νὰ τ' ἀναγινώσκουν.

Δὲν ἐχρειάζετο περισσότερο, διὰ νὰ ἐνθουσιασθῆ ἀμέσως ὁ μικρὸς Κάρολος καὶ νὰ πορευθῆ ἀδιστακτικῶς νὰ βαδίσῃ ἐπὶ τὰ ἴχνη τοῦ ἐνδόξου συμπατριώτου καὶ ὁμηλίκου. Ἐβρεπε φύσει πρὸς νέας πάντοτε ἐπιχειρήσεις. Τὰ σχέδια διεδέχοντο ἀλλήλα εἰς τὴν κεφαλήν του μὲ ταχύτητα, ἡ ὁποία παρέδραπέτε πολλὴν ἐκτέλεσίν των· καὶ ἂν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν σχέδιῳ καὶ ὑπὸ μελέτην ἐπιχειρήσεων ἦτο ἄπειρος, ἠδύνατό τις φανῆαι νὰ μετρήσῃ εὐκολώτατα ἐκείνας, τὰς ὁποίας ἔφερον εἰς εὐτυχὲς πέρας.

Ἡ κρίσις θὰ ἦτο βέβαια δι' αὐτὸν προτιμοτέρα τῆς φαντασίας. Ἀλλὰ διὰ νὰ τὸ ἐνόησῃ, ἔπρεπε νὰ λάβῃ ὁ ἴδιος μικρὸν πείραμα τῆς ἀποτυχίας, ἡ ὁποία παρικόλουσθε τὰς ἐπιχειρήσεις, ὅσας ἀναλαμβάνει τις ἀπεριπέπωτος, μὴ ὑπολογίζων ἐκ τῶν κροτέρων τὰς δυνάμεις του καὶ τὴν ἰκνότητά του, — καὶ νὰ μάθῃ εἰς βῆρος του, ὅτι ἂν ἡ ἐρ' ἐκτύπῃ πεπονήθῃς εἶνε μέγα προτιμώτερον, ἢ ὑπερβολὴ ὁμῶς ὀνομάζεται ὁ ἴσος, καὶ κατακτάντῃ τὸ μεγαλύτερον ἐλάττωμα. Τῶντι' τὸ νὰ νομίζῃ κινεῖς τὸν ἐκτύπῃ του ἰκνὸν δι' ὅλα, σημαίνει ὅτι δὲν εἶνε ἰκνὸς διὰ τίποτε.

Οἱ δύο φίλοι, ὑπὸ τὰς ἐντυπώσεις τῆς ἀναγνώσεώς των, συνωμίλουον ζωηρότατα. — Νὰ ἐπιχειρήσῃς μιὰ φορὰ! ἔλεγε κατενθουσιασμένος ὁ Κάρολος. Ὅποια τιμὴ νὰ ἰδρῶσῃ κανεὶς ἐφημερίδα ἢ περιοδικόν, ἀλλὰ καὶ ὁποία ὕλική ὠφέλεια. Ξεύρεις πόσοι ἄνθρωποι ἐπλούτησαν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον;

Ναί, εἶνε πολὺ ὠραῖον νὰ ἰδρῶσῃ κανεὶς ἐφημερίδα ἢ περιοδικόν, ἀπήντησεν ὁ Ἐδουάρδος, ὁ ὁποῖος ἔδλεπε τὰ πράγματα μὲ περισσοτέραν ψυχραιμίαν· ἀλλὰ δὲν εἶνε μόνον αὐτὸ πρόκειται νὰ τὸ κάμῃ κανεὶς νὰ ζῆσῃ καὶ νὰ εὐδοκίμησῃ. — Ἐ, αὐτὸ δὲν μου φαίνεται τόσο εὐκόλον. Συλλογίσου πόσα περιοδικὰ ἤρρισαν, καὶ ἔπειτα ἔπαυσαν. Ὅσα ἔζησαν, ἦσαν πολὺ διαφορετικὰ ἀπὸ τὰ ἄλλα.

Μὰ καὶ τὸ δικό μας θὰ εἶνε δια-

φορετικὸ ἀπὸ τὰ ἄλλα, διέκοψεν ὁ Κάρολος, καὶ ἴσα-ἴσα γι' αὐτὸ ἔχω τὴν βεβαιότητα ὅτι θὰ ἐπιτύχῃ. Ἀφῆσε νὰ ἰδῆς! Ἐχω ὅλο τὸ σχέδιόν μου ἐπὶ τὸ κεφάλι μου. Ἐνοεῖται, ὅτι δὲν θὰ σκοπιῶσθε τώρα με κεινοτομίας καὶ μὲ ὁλοκώβια. Τί πρέπει νὰ εἶνε ἕνα περιοδικόν; Παιδικόν, τερπνόν καὶ ὠφέλιμον. Αὐτὸ κ' ἐγὼ θὰ φροντίσω νὰ κάμω, καὶ σὺ το ἐγγυώμαι. Ὅσον διὰ τὴν ἐκτύπωσιν, δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ εἶνε πολυτελεῆς· ἀρκεῖ νὰ εἶνε εὐανάγνωστος. Καὶ μοῦ φαίνεται ὅτι μὲ τὸ μικρὸ τυπογραφεῖο ποῦ μου ἔχαιρεν ὁ μπαμπᾶς, — πολὺ ἐπιεικῶς, βλέπεις, — θὰ τὰ καταφέρω μὲ μιὰ χαρὰ.

Τῶντι, ἢ κ. Δουελλ εἶχε χαρὴν εἰς τὸν υἱὸν του, ὡς δῶρον πρωτοχρονιάτικόν, ἐν μικρὸν τυπογραφεῖον, μὲ πιστήριον, ἔχον αὐτόμακρον μελανωτῆρα, καὶ μὲ ἀρθρον συλλογῆν στοιχείων καὶ κωσιμημάτων. Ὁ Κάρολος ἐπέθυμε τὸ δῶρον τοῦτο πρὸ πολλοῦ, προθύμως δὲ τοῦ το ἔκρινεν ὁ πατήρ του, προπάντων διὰ νὰ τὸν συνηθίσῃ νὰ ἐργάζεται κλιπῶς μεθοδικώτερον. Τῶντι, ἡ τυπογραφικὴ ἐργασία ἀπαιτεῖ ἀκριβείαν καὶ προσοχήν· ὑπῆρχε δ' ἔλπις ὅτι ὁ μικρὸς Κάρολος θὰπέετα ἀκόπως καὶ τὰ δύο, χειριζόμενος ἐπὶ τινος κλιπῶν τὸ αὐριμά του. Πρέπει ὁμῶς νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι τὰ μέχρι τοῦδε ἀποτελέσματα, δὲν ἦταν καὶ τόσον ἰκνοποιητικὰ.

— Ἐχω καὶ ἕνα σιωρὸν χαρτί, κάθε λογιῆς, τὰ ὁποία μοῦ ἔχαιρεν ὁ μπαμπᾶς μὲ τὸ τυπογραφεῖο· ἐξηκολούθησεν ὁ Κάρολος Δουελλ. Ὅχι κινώσω τὸ σχῆμα τοῦ περιοδικῶ ἀναλόγως τοῦ μεγέθους τῶν χαρτίων αὐτῶν. Δὲν πιστεύω νὰ εἶνε ἀνάγκη ὅλα τὰ φυλλάδια νὰ ἔχουν τὸ ἴδιον σχῆμα; ἔ;

Ὁ Ἐδουάρδος δὲν ἀπεκρίθη. Τοῦ ἔφην πολλὴ παράξενα, κάθε φυλλάδιον νὰ λατῆ καὶ σχῆμα· ἀλλ' ἀρὰ γε δὲν θὰ ἦτο καὶ αὐτὸ μιὰ ἰδιοτρομίαι, ἐξ ἐκείνων αἱ ὁποῖαι θὰ ἔκκινον τὸ περιοδικόν διαφορετικὰ ἀπὸ τὰ ἄλλα;

— Ἐπίπρωτα τὰ ἐπισκεπτήρια τῶν συμμαθητῶν μου, καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐκέρδισα ὀλίγα χρήματα, μὲ τὰ ὅποια ἀγόρασα στοιχεῖα καὶ ἐπλούτησα τὸ τυπογραφεῖόν μου, ἐξηκολούθησεν ὁ Κάρολος. Ἀλλ' αὐτὴ ἡ ἐργασία δὲν ἀφίνει πολὺ κέρδος· τώρα βλέπω, ὅτι μόνον τὸ περιοδικόν εἶνε ἐπικερδῆς ἐπιχειρήσις.

Ἐπειτα, οἱ φίλοι μου ἐτόπωσαν πλέον τὰ ἐπισκεπτήρια τῶν καὶ διὰ πολὺν καιρὸν δὲν θὰ λάβουν ἀνάγκη ἀπὸ ἄλλα. Ὁ ὅσον διὰ τοῦς φίλους τοῦ ἀδελφοῦ μου, αὐτοί, σὺν μεγαλήτεροι, εἶνε δύσκολοι καὶ παράξενοι. Μοῦ ἐξήτησαν δείγματα, ἀλλὰ δὲν ἔκαμαν καμίαν παραγγελίαν, μὲ τὴν πρόρασιν ὅτι ἡ γραμμὴς μου δὲν εἶνε ἴσις, ὅτι τὰ στοιχεῖα δὲν εἶνε ὁμοιόμορφα, καὶ ἄλλα τέτοια ὁλωσθέν-

λου μπόσικα. Μὰ, πέ μου ἐστὸ Θεὸ σου, δὲν εἶνε πάρα πολὺ καλὴ ἡ ἐργασία μου; Καὶ ταῦτα λέγων, ὁ Ἐδουάρδος ἐξήγαγεν ἐκ τοῦ θυλακίου του δέσμη ἐπισκεπτήριων, τὴν ὁποίαν ἐπαρουσίασεν εἰς τὸν φίλον του. Τὸ σχῆμά των ἦτο ὁλωσθέντου ἀσυνείηστων, — θὰ ἔπαιε βέβαια τὸ χαρτί, — περιεῖχον δὲ τὰς λέξεις ταῦτας:

ΚΑΡΟΛΟΣ ΔΟΥΕΛΛ

ΝΕΟΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ἐπισκεπτήρια, ἐπικεφαλίδες ἐπιτοκῶν, ἀγγελτίρια καλ.

ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΑΧΕΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΜΕΜΕΛΗΜΕΝΗ

— Δὲν εἶνε ἄσχημα, εἶπεν ὁ Ἐδουάρδος, ἀπ' οὗ τα παρετήρησε μὲ προσοχήν· ἀλλὰ... μοῦ φαίνεται ὅτι ἡ δευτέρα γραμμὴ δὲν εἶνε ἴσια... ἀνεβαίνει ψηλὰ... ἔπειτα εἰς τὴν λέξιν ΝΕΟΝ ἔχεις Θ ἀντὶ Ο... καὶ τὸ α γ γ ε λ τ ἡ ρ ι α, τὸ τ η θέλει μὲ ἦτα.

— Γοῦτε λοιπὸν εἰσι καὶ σὺ σὺν τοῦς ἄλλοις! Τίποτα δὲν σοῦ ἀρέσει! ὑπέλαβεν ὁ Κάρολος ὀλίγον θυμωμένος. Ἄν ἡ γραμμὴ ἀνεβῆν λιγότερον, τί σημαίνει; Πρέπει νὰ κυττάξῃς καλὰ-καλὰ γιὰ νὰ τὸ κατλάθῃς... Ὅσον γιὰ τὸ Θ, αὐτὸ εἶνε καθρὸν τυπογραφικὸν λάθος. Τὸ α γ γ ε λ τ ἡ ρ ι ο ν πάλι, εἶτε μὲ ἴωτα τὸ γράψῃς, εἶτε μὲ ἦτα, τὸ ἴδιο διαβάσεται. Τὸ λεξικὸν εἶνε κάτω, καὶ δὲν μπορῶ νὰ νάναδοκατεβαίνω ὅλη τὴν ἡμέραν, γιὰ νὰ βλέπω πὸς γράφεται κάθε λέξις, οὕτε νὰ μετρῶ μὲ τὸ διαβήτη κάθε γραμμὴ· διότι ἔτσι δὲν θὰ ἐτελείωνα ποτέ. Τελοπάντων αὐτὰ εἶνε ὁλωσθέντου ἀσημαντα. Γιὰ ἴδεις ὁμῶς, — ἐξηκολούθησεν ἐπιστρέφων εἰς τὴν πρώτην του ἰδέαν, — τί ὠραῖον θὰ εἶνε νὰ προσθέσω εἰς τὸ ἐπισκεπτήριον, ἀπὸ κάτω, μὲ μεγάλα-μεγάλα γράμματα: Δ ι ε υ θ υ ν τ ἡ ς τ ἡ ς «Π α γ κ ο σ μ ἰ ο υ Π ρ ο ὀ ὀ σ ο υ!»

— Μπᾶ! Π α γ κ ο σ μ ἰ ο ς Π ρ ὀ ὀ σ ο ς θὰ ὀνομάζεται τὸ περιοδικόν σου;

— Ἄ, δὲν ἔχω ἀποφασίσῃ ἀκόμη ὁριστικῶς τί τίτλον θὰ τοῦ δώσω· ἀλλὰ κανένα ἀπόγευμα, ὕστερ' ἀπὸ τὸ μάθημα, πέρασε ἀπ' ἐδῶ νὰ τὰ ξαναποῦμε. Ἴσως σὲ κάμω συνέταρον.

[Ἐκτετα συνέχεια]

ΔΟΥΚΙΑΝΟΣ ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΣ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ Σοφὸς Πιττακός. — Ἐγὼ ἐπῆρα εἰς τὰς ἑτεράσεις μου δύο κίονα μεγάλα! Ὁ Ζοφρὸς Μεσολίων. — Καὶ γι' αὐτὸ καμαρώνεις; Ἄμ ἐγὼ ποῦ πέρνω κάθε μέρα δύο ἄριστα... μὲ τῶν!

Ἐπιτάλη ὑπὸ τοῦ Πιττακοῦ τῆς Ἐρήμου [Ε]

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΑΛΑΣΕΩΣ»

Αἱ ΠΡΟΦΕΣΜΙΑΙ.— Η ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ

ΜΗ λησμονῆτε, καιδά μου, τὰς προφασίας. Ἡ προφασία διὰ τὴν ἀπάντησιν τῆς Ἐνάτης Κυριακῆς ἔληξε τὴν 31 Ἰουλίου καὶ πλέον ὅσοι ἀπήντησαν, ἀπήντησαν. Ἐχομεν ἀκόμη: Τὸν Διαγωνισμὸν τοῦ Διηγήματος, τοῦ ὁποῖου ἡ προφασία ἔληξε τὴν 31 Αὐγούστου· τὸν Διαγωνισμὸν τῆς Φωτογραφίας, μὲχρι τῆς 15 Σεπτεμβρίου· τὸν Διαγωνισμὸν τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, μὲχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου καὶ τέλος τὴν Ψηφοφορίαν, μὲχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου ἐπίσης. Νὰ τὰς σημειώσετε καλὰ, διὰ νὰ μὴ ἐξάσσετε καμίαν καί, χωρὶς νὰ θέλετε μείνιτε ἔξω.

Θέλετε τώρα καὶ τὰ νέα τῆς Ψηφοφορίας; Ἰδοῦ: Πρῶτος ἐφήρσε, καθὼς σας εἶπα, ὁ Παναγ. Κ. Καρζῆς, πρὸ τῆς Προκηρύξεως. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν δὲ τῆς Προκηρύξεως, πρώτη-πρῶτῃ ἐφήρσε ἡ Πηνελόπη Α. Κλεομένης (ὅπως καὶ πῆρα), καθὼς ἐνημερώθη ἔπειτα δὲ οἱ ἕτεροι κατὰ σειράν: Ἐλένη καὶ Ἐμμ. Α. Τριανταφυλλίδου, Ἀλεξάνδρα Γ. Χρηστομάτου, Ἰωάννης Χ. Σουλῆτης, Γεώργιος Τ. Οἰκοκυμον, Νικ. καὶ Βρασ. Κ. Καβάλλας, Νικ. Α. Λίθας, Χρυσὴ Ἀγγ. Ματρίου, Ἰωάννη Ε. Ζάννου. Αὐτοὶ μὲχρι τῆς παρελθούσης Τετάρτης.

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΑΛΑΣΕΩΣ

Σήμερον δημοσιεύω, καθὼς ὑπεσχεθῆν, καὶ τὴν φωτογραφίαν τοῦ Γραφείου μου, τὴν ὁποίαν ἐπῆρα μὲ τὸ «ἐνσταυτανέ» τοῦ φίλου μου Νικ. Νικ. Εἶνε τὸ ἐπάνω πᾶνωμα αὐτῆς τῆς οἰκίας ποῦ βλέπετε, μὲ τὰ τρία ἀπαλονάκια, καὶ μὲ τὴν τερτάσαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐθεωματούργησεν ἐσχάτως ὁ Ἀνανίας. Ἡ φωτογραφία ἔληξε ἐκ τῆς ἀπέναντι ὁδοῦ, ὥστε φαίνεται ὄλιγον καὶ τὸ κηπίριον, τὸ πρὸ τῆς μεσημερινῆς πλευρῆς τοῦ ναοῦ τῆς Χρυσοπηλακισίας. Ἡ τέχνη, βλέπετε, ἰσχυραῖε ὀλίγον τὰ πράγματα, οὕτε δὲ καὶ τὸ «τερπνὸν γερπεῖον», κατὰ τὴν φράσιν τῆς Ναυτοπούλας, προσέλαβεν εἰς τὴν φωτογραφίαν μιαν τερπνὴν ἔφην, ἡ ὁποία δὲν παρουσιάζεται βεβαίως εἰς τοὺς διαβάτας τῆς ὁδοῦ Αἰάλου. Αὐτὰ διὰ τοῦς κατοικοῦντας ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν φίλους μου, εἰς τοὺς ὁποίους τὸ Πικ Νικ. προξενεῖ μιαν εὐχάριστον ἐκκλησίαν.

Πιτηδὸν τῆς Ἐρήμου, δὲν ἤξευρα ἄλλο ἰατρικόν κατὰ τὸ ἐλαττωματικόν σου, ἀπὸ τὴν ἔλπον. Πρέπει νὰ εἴπῃς: «Ὅχι! δὲν πρέπει νὰ τὰ χάνω, διὰν παρουσιάζωμαι ἐνώπιον ἀνθρώπων» καὶ τότε θὰ κατακινήσῃς τὴν διαίτην σου. Καὶ ἡ φίλη μου Μάλλουσα Καλλιτέγγις, ἡ ὁποία εἶχε τὸ ἴδιον ἐλάττωμα, μὲ τὸν ἴδιον τρόπον το ἐπολέμησεν. — Ἀργότερα θὰ προκηρῶ καὶ μερικὸς ἄλλους Διαγωνισμούς, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ Παιητικῶν. Με πρὸς τὸ Δικαστήριον τῆς Διαπάλασεως εἶπα ὅτι ὁ καιρὸς τοῦ πλησιάζει.

Φίλτατος Γ. Ψ. Ω. πολὺ μ' εὐχαρίστησεν ἡ ἐκτενὴς ἐπιστολή σου, ἡ μάλλον ἐξολογήσει, καθὼς τὴν λέγει. Εἶδα ἦτι ἀναγινώσκεις πολλὰ πράγματα, καὶ σε συχαίρω διὰ τὴν φιλομουσίαν σου· σοῦ συνιστῶ ὁμῶς ἐπιμελεστέραν ἐπιλογήν, διότι βλέπω, ὅτι ἀνακατεύεις τὰ καλὰ μὲ τὰ κακά. Ἄπ' ὅσα ἀναφέρεις, δύο ἢ τρία εἶνε ἔργα φιλολογικὰ· τὰ ἄλλα δὲ εἶνε ἐλαχίστα μυθιστορηματῶν ἀπ' αὐτὰ ποῦ διαβάθου εἰς τὴν Γαλλίαν οἱ θυμροὶ καὶ ἡ μοδιστρούλας. Ἀνθρώποι ἀνεπτυγμένοι, εἴτε μικροὶ εἴτε μεγάλοι, δὲν διαβάθου τέτοια πράγματα. Εἶδα ὅτι καὶ γράφεις. Γράψε, ἀπ' οὗ σοῦ ἀρέσῃ. Ἀλλὰ μὴ δημοσιεύεις τίποτε πρὶν ἐνηλικιωθῆς, διότι ἀργότερα θὰ μετανοήσῃς.

Μικρὸν Τυμπατιστὰ, φέτος δὲν ἐδημοσίευσαν ἁμῶς ἐπιστολήν περὶ τοῦ ζήτηματος τῆς

ἀξήσεως; διὰ πολλοὺς μὲν λόγους, ἀλλὰ διότι ἔλαθα τόσο πολλὰ καὶ ὠρῖαι, ὥστε εὐρέθην εἰς ἀμνησίαν ἐλοσθῆς. Διὰ τοῦτο δὲν δημοσιεύω ἀποσπάσματα καὶ ἀπὸ τὴν ἰδικήν σου, τὴν τὴσιν ἄγαπῃ μαρτυροῦσαν, διὰ τὴν ὁποίαν καὶ σ' εὐχαριστῶ.

Κόρη Μαρτελλίτου, δεκτὸν τὸ νέον σου ψευδώνυμον. Ἡ ἀπάντησί σου εἰς τὴν Κυριακὴν ἔληξε ἔγκαιρος. Ἀσπὴρ τῶν Βέγα, Α. Π. Δρίθα, Τυδεῦ καὶ οἱ λοιποὶ, ὅσοι μ' ἐρωτῶσι περὶ τοῦ Διαγωνισμοῦ τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, ἰδοῦ ἡ λύσις τῆς ἀπορίας σας: Ἀσκήσεις φέρουσαι πολλακτῶν ἀρθρῶν (Μαγικὰ Γράμματα, Λογοπαίγνια, Ἀσθεῖα Παρορμήματα, Μεταμορφώσεις κτλ.) θὰ μετρηθῶν ὡς μία Ἀσκήσις εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν 20, τὰς ὁποίας ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ στείλετε. Π. χ. τὸ Μαγικὸν Γράμμα θὰ ἔχη πέντε λέξεις, διότι τόσας βέβαιον συνήθως· τὰ Λογοπαίγνια ἐπίσης εἰσπορεῖ νὰ εἶνε ἕως πέντε τὸ πολὺ (ἀλλὰ καὶ ἐν ἱσχυρῆς, εἴκει ὅσον πέντε μείτρια)· τὸ ἴδιον διὰ τὰς Μεταμορφώσεις κτλ. Ἀλλὰ ὅτι μ' ἐρωτῶσθε: ὁ στέλλων Μαγικὸν Γράμμα, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ στείλῃ καὶ Μαγικὰν Σουλᾶν καὶ Μαγικὴν Λίθιν· βεβαίως· ἀλλὰ τότε εἶνε τρεῖς Ἀσκήσεις· νομίζω δὲ ὅτι ἀπ' οὗ ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ στείλῃ μόνον 20, ὅτι κόρη συνεισέθεον ἐκλογὴν καὶ δὲν θὰ ἐξανέλησθ τὸ δικαίωμά του μὲ ἄλλὰ τὰ Μαγικὰ ἔσθη, ἀλλὰ θὰ ἐκλέγῃ ἐν ἄπῃ τὸ καλλίτερον του. Τελοπάντων αὐτὰ δὲν ὀρίζονται μὲ τὸ νῖ καὶ μὲ τὸ σίγμα· ἀρίωνται εἰς τὴν κρίσιν καὶ τὴν διάθεσιν τοῦ Διαγωνισμοῦ· νομίζω δὲ ὅτι ἔχον τὴν εὐφροσύνην νὰ συνθέτῃ Ἀσκήσεις, θὰ ἔχη καὶ τὴν ἰκνότητητα νὰ κρίνῃ πὸς πρέπει νὰ συνδοσθῶν, ὥστε νάποτελέσων μιαν Συλλογῆν, ὅσην τὸ δυνατὸν ἔστιν καὶ σίμμετρον. — Τάποτελέσματα τοῦ Διαγωνισμοῦ θὰ δημοσιεύθω πρὶν ἀρχίσῃ ἡ δημοσίευσιν τῶν βραβευθῶσων.

Ἀγροπολογώτατε [Ε] μοῦ ὑπερέβησαν αἱ ἐτυπώσεις σου ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν πρώτων Κεφαλαίων τοῦ «ὑπὲρ Πατρίδος». Φαντάσασαι λοιπὸν τί ὠραῖον θὰ εἶνε πᾶρα κέτω, ἀπ' οὗ εἰς τὴν ἀρχὴν εἶνε τόσο ὠραῖον, καὶ... κρύψε τὴν ἔρεθιν σου δι' ὀλίγας ἡμέρας ἀκόμη. Ἐυχριστῶ πολὺ πολὺ τὴν φίλην μου Κάμμεν Σβίθα, διὰ τὰ ὠραῖατα δῶρα, τὰ ὁποῖα εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ μου στείλῃ. Εἶνε ἔργα τῶν χειρῶν τῆς [ΕΕΕΕ]. Τὴν πρώτην φορὰν, λέγει, ποῦ ἦλθεν εἰς τὸ Γραφεῖον καὶ τὸ εἶδεν ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον στολισμένον μὲ χειροτεχνήματα καὶ ὄψρα συνδραμητῶν, ἐσκέψθη, ὅτι ἔπρεπε νὰ στείλῃ καὶ καὶ αὐτὴ. Καὶ ἤρχισε νὰ ἐργάζεται. Ἐπρωτίμως τὴν ἐυλοκοπήσῃ, καὶ ἀκούσαστε τί ὠραῖα ἔργα μοῦ ἐπιλοτέγησε: μιαν μεγάλην χαρτοθήκην κομποτάτην, μιαν χαρτοκλῆν πολυθρόνισαν, ἡ ὁποία χρησιμεύει ὡς ὠρολογεθὴν τραπέζης, καὶ δύο μικρὰς καρεκλίτσας ἀπὸ πτερῶν ἰνδίου. Μὲ τὰ πρῶτα ἐστίματα τὸ Γραφεῖόν μου—φαντάζεσθε πλέον μὲ πῶσον καιρῶν, — ἀλλὰ τίς καρεκλίτσας κατέσχεσαν ἀμέσως αἱ μικραὶ ἀδελφαὶ τοῦ Ἀνανία, ὅχι τόσο διὰ νὰ καρφύουν ἐπάνω καρπίτσες, ὅσον διὰ νὰ παίξουν.

Ἐγχερίνωσα τὰ ψευδώνυμά των, δέχομαι μετὰ χαρῆς εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν μου καὶ τοὺς Διαγωνισμούς μου τοὺς νέους μου φίλους: Ἐξω Φρενῶν (Θ. Κ.), Τικ Τάκ (Ο. Π. αὐτὸ σοῦ ἐγχερίνω) καὶ Μαβρον τῆς Βενετίας (Π. Δ. αὐτὸ ἐξέλεξα.)

ΤΑΜΕΙΟΝ ΥΠΕΡ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΑΠΟΡΘΝ

Ἡ φίλη μου Ψυλάδι [Ε] μὲ μιαν ὠραίαν καὶ συγκινησιακὴν ἐπιστολήν, μοῦ συνιστῶ ἕνα κερσεσάκι ὄρρανον καὶ πτωχότατον, ἀλλὰ πολὺ ἔξυπνον καὶ φιλόμουσον, ἔδῶ εἰς τὰς Ἀθήνας. Κόποιος θὰ μου στείλῃ βέβαια 7 δραχμὰς, διὰ νὰ τὸ ἐγγράψω.

Β'. ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΙΣΦΟΡΩΝ

- ὑπὲρ ἀνεγέρσεως τοῦ Ναοῦ τοῦ Σωτήρος
Ἐκ τοῦ προηγουμένου Δελτίου δρ. 28, —
13. Παναγ. Κ. Καρζῆς, Ἄργους. • 2,70
14. Κωνστ. Δ. Παλαϊολόγος, Ἀθηνῶν. • 1, —
15. Ζεὴν Ι. Τριανταφυλλίδου, Πειραιῶς. • 1, —
16. Σοφία καὶ Μαρία Γ. Ἀντωνοπούλου, Ἀθηνῶν. • 5, —
17. Μίρκος Θ. Σουνοδίνος, Σέρου. • —, 50
18. Ἰωάννης Α. Δεσφύλλας, Πατρῶν. • 2, —
19. Κική Πικτινοπούλου, Δαρίσσης. • 1, —
20. Δέσπω Φοντερίου, Σμύρνης. • 4, —
21. Ἀγγελικὴ Α. Δάρα, Πατρῶν. • 2, —
22. Ἠλέκτρα Παλαϊολόγου, Κ/πόλεως. • 5,40
Τὸ ὅλον μὲχρι 2 Αὐγούστου εἰ, ἔ. δρ. 52,60

Ἀσπασμοί. Πληροφορία. Ἡ δημοσίευσίς των ἀναβάλλεται διὰ τὸ προσεχὲς φύλλον, ἢ λείπει χώρου ὅστε ὅσοι μοῦ ἐγραψαν μὲχρι τῆς 31 Ἰουλίου, ἂς μὴ τὰς ἐπιαναλάβω.

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰνπαλαξῶν: ἡ Ναυτοπούλα τῆς Ἀδούρου μὲ τὴν Λευκωσιτικὴν Διαπάδα καὶ Ἀργιταῖαν Ἀθηνῶν—ἡ Ἐρῆς Ἀδούρου μὲ τὸν Ἀγροπολογώτατον—ἡ Ἐλένη Κ. Πράσινα μὲ τὴν Βέραν Ι. Ναοῦ—τὸ Ἰσσοτεγὸς Ἀσσο μὲ τὴν Σανθὴν Γαλανομάταν καὶ Μαριαν Λεβίδου—ἡ Ροδωπολιτικὴ Δύσις μὲ τὴν Ἐλένην Καραπούλου—ἡ Ἀμυρλίτη μὲ τὴν Βιργινίαν Δουκαροδοπούλου, Ἰπποδῆ τῆς Ἐλευθῆς Μορφῆς καὶ Ἰωάν. Ψύχαν—ὁ Βαρημιῶλος μὲ τὸ Ἐσθοντ' Ἀστρον—τὸ Σκαφιόκι μὲ τὸν Σφατηγὸν τοῦ βατερλώ, Ἀρχικουτοῦ-Ἰακάν καὶ Φιλαμερικανίδα—ὁ Ἀνδρέας Σέφωρος μὲ τὴν Ὀμιλίαν τῆς Ἀγγλίας, Χρυσὸν Στέφανον καὶ Μολοδβνιον Στρατιώτην—τὸ Βώδες Ἴορ μὲ τὴν Καρδίαν ὑπὸ Πέτρων, Θεραπεινίδα τῶν Μουτῶν καὶ Νουταλιγὸν Ἐλένην—ἡ Ἀμμοθάλασσα τοῦ Μεσολογγίου μὲ τὴν Ὀραίαν Κέρκυραν, Πουήριαν Σαπρῶ καὶ Καταρομάλιον—ὁ Ναυαρχος Θεοβέρδος μὲ τὸν Ἐθρικόν Ἰων. Κληγὸν τῶν Τύρων καὶ Τύρων καὶ Βασιλίδα τῆς Ἐρήμου—ὁ Σκαρδαλιῶρος μὲ τὴν Ἐλληνικὴν Ναυαρχίδα, Βασιλίδα τῶν Κοκλάδων καὶ Σανθὴν Ἰησιωτοπούλαν—ἡ Ὀμιλίη τῆς Ἀγγλίας μὲ τὴν Μάρθαν Κόλλα—ἡ Μερεθέδτρια μὲ τὸν Μαραμένον Μερεθέν, Ἐβώδες Ἴορ καὶ Λιοισμένην Κοκκίαν—ἡ Ἀράχη μὲ τὴν Ἀδραγῶν Στροιθοκλήρον καὶ Ἀνεμοσιρόδιον—ὁ Ζοφρὸς Μεσολίων μὲ τὸν Ἰατρὸν τῶν Σουδορηγῶν, Ἰοριδα καὶ Ταρταβῶν τῆς Ταρσωνῆς—ὁ Τανταλος μὲ τὸν Πιτηδὸν τῆς Ἐρήμου, Πικ Νικ καὶ Παρρασίαν—τὸ Ἀντίο Μαστέλλο μὲ τὸν Παρρασίαν—ἡ Παπαροῦνα τοῦ Τομαριστοῦ μὲ τὸν Τζένελεμαν, Ναυσικῶν καὶ Ρωσικῆν Καραμέλλαν—τὸ Ἡρωικὸν Σίφικ μὲ τὸν Ταπεινὸν Ἴορ, Νέον Ἡρακλῆ καὶ Φιλοσοφικὸν Λίθον—ἡ Κυματιόουσα Θάλασσα μὲ τὸν Ροδωπολιτικὸν Δύσην, Ἐθρικόν Ἰων καὶ Ναυτοσάιδα—ὁ Μίρκος Θ. Σουνοδίνος μὲ τὸν Ἀλεξανδρὸν Κάπαρον, Ταπεινὸν Ἴορ καὶ Βασιλέα τῶν Ἐκκλάδων—ἡ Κομεράδα μὲ τὴν Σανθὴν Γαλανομάταν, Πιτηδὸν τῆς Ἐρήμου καὶ Κοραλλίαν Μασσαί—ἡ Ἐσθρὰ Καμέλια μὲ τὴν Ἐλληνικὴν Θάλασσαν καὶ Σανθὴν Γαλανομάταν—ἡ Ἰλὴ τοῦ Κηφισοῦ μὲ τὸν Ζοφρομανδῶν, Πάλλουσαν Καρδίαν καὶ Ἐξολόγικον Γάτον—ἡ Ἀμυρὰ Λάμ

Ἀπὸ ἓνα γλυκὸ φίλος στέλλει ἡ Δία πλάσι πρὸς τοὺς φίλους: *Κυματίζουσαν θάλασσαν* (πολύ μ' εὐχαρίστησεν ἡ περιγραφή τῆς ἐκδρομῆς ἀπὸ τοῦς Χρυσοθήρασι δημοσιεύω πότε ἀληγοῦμαι, πότε περισσοτέρω· ἀλλὰ τί σε μέλει δι' αὐτό; μήπως εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους δὲν θά εἶμι τελειωμένοι;) *Διχράλωτον Κελιδόνα* (εἰ ἔγινες; ἀρῆ καὶ ποῦ μου γράφεις . . .) *Ἄθος τῆς Ἄλοης* (δ' ἐπέδασα μὲ τὸ ἐπισειδίον τῆς γερμανικῆς γραμματικῆς δὲν σου συνέβη τίποτε καὶ εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν;) *Μενεξεδένιον* (καλὴν διασκέδασι ἐν τῇ ὤρειαν Ζακύνθον.) *Σοφὸν Πιττακῶν* (ὄραϊον τὸ ποιητικῶς τῆς Πριγκίπου) *Τάνταλον* (ἡ Κική σ' εὐχαρίστησε πολὺ διὰ τὰ γραμματικῶτα, καὶ ἔγω διὰ τὰς ἐνεργείας σου.) *Ἐλλητικῶν Δι' ὄθρια* (ἐλπίθῃ) *Ἀταβίριον Ρόδου* (τὰ βιβλία ἐστάλησαν λοιπὸν θάρχησι βιαῖ; εὐχομαι καλὴν πρὸδον.) *Ἰωνίον Ὀλλυαρος* (ἡ Μαγική Βίβλιν σου μοῦ ἤρρεσε, μολονῶν πολὺ εὐκόλος.) *Νήπιον τῶν Φαιάκων, Ναυσικῶν* (ἔστειλα τὸ Ἰουστινὸς Ἄστου δὲν εἶνε αὐτὴ ποῦ ὑποθέσεις; ἀ ἀρχικῶς ἐπέδασαν.) *Τέτον*, *Ἄπότομον Βράγγον* (φίλιππὸν μου τὸν κρινὸν Μιμήν νά, γι' ἀγάπῃ σου σήμερον βίβω καὶ ἄΜεγάλο Πανηγύρι.) *Ἀπότομον Ἀετῆν* (βλέπω, δὲν περνᾷτε λαμπρῶς;) *Ἰατρὸν τῶν Συνδρομητῶν* (πολύ ἐγκαίρως, δίδει ἡ προθεσμία λήγει μετὰ ἓνα μῆνα.) *Παργασὸν* (ἔλαβα τὴν φωτογραφίαν σου· ἐὰ τετράδια ποῦ λέγεις ἐστάλησαν μόνον πρὸς 25 ἡμερῶν, ὅτε ἔχεις καιρὸν νὰ λάβῃς ἀπάντησιν μὴν εἰσαί τῶσαν ἀναπάντως!) *Αἰουσίον, Ρόδου τῆς Ἀδύτης, Πατραϊκῶν Κόλλων* (δύνασαι νὰ ἐσωκλείσῃς εἰς ἐπιστολὴν συστημένην, 3 δραχμῶς χαρίνας καὶ 50 λεπτά εἰς γραμματικὸν σῆμα δὲν εἶν' ἔτσι;) *Ἐλέτην Κωστοπούλου* (ἔλαβα) *Ναυρὰς Ἀμερικανίδας, Λιμνωιάτικην Λιακάδα καὶ Τετραπέρατην* (πολύ μ' εὐχαρίστησεν ἡ ἀπὸ κοινοῦ γραφεῖσα ἐπιστολή, καὶ μάλιστα διὰ τὰς εἰδησεις περὶ τῶν ἑκαδέλων, τοὺς ὅποιους ἀσπάζομαι.) *Κοκορομυαλῆν, Ἄραρον* (πρὶν ἰδῶ τὸ ἔργον, τί εἰμπορῶ νὰ εἴπω; ἀπαιτεῖται νὰ εἶνε ἴσως ὄραϊον, ὅσον αὐτὰ ποῦ δημοσιεύω, ἀρ' οὐ δὲ ἐκκληρωθῆ ἑαυτὸς ὁ ὅρος· καὶ αὐτὸ εἶνε ἀνάγκη νὰ τὸ ἀναγνώσῃς πρῶτα, — βλέπομεν διὰ τοὺς ἄλλους· δύσκολα πράγματα ὅμως, πολὺ δύσκολα! . . .) *Ἐριώνα, Κυκλαδίτην* (ὄχι, πρέπει νὰ συμμορφωθῇ; μὲ τὴν Προκήρυξιν τοῦ Διαγ. πρὸς Συνθέσις Πνευματικῶν Ἀσκήσεων· βλέπω μὲ χαρὴν μου δὲ εἰσαί πολὺ φιλικῶς, καὶ λάβε δύο εὐσημα [EE] δὲ ἔστα μὲ γράφεις περὶ ποῦ κήπου σου.) *Χαλιμῶν* [EE] διὰ τὴν ὄραϊον περιγραφὴν νὰ σου ζήσῃ ὁ μικρὸς βαπτιστικὸς.) *Ἡγεμονίδα τῆς Σόρου, Δ. Π. Ἀρβίαν* (χαίρω ποῦ ἔγινες καλὰ.) *Κερατῶν* (ἔγινες ἡ ἀντικαταστάσις, δίδει καὶ ἡ δεύτερη ἐλπίθῃ ἐνὶ τῆς προθεσμίας.) *Γλαθκῶν* (τὰ φύλλα ὑπάρχον καὶ τιμῶνται 15 λεπτά ἑκάστον.) *Μαγευμένον Λάσος* (ἔστειλα ἔκ νέου τὸ 30ῶν.) *Φιλοπάτριδα Ἰάδα* [E] (ἡ ὅποια προτείνει νὰ ἰβρίσωμεν.) *Ἐταρτεῖαν Γενικῶν Ἀσφαλειῶν* καὶ νῶσφάλλωμεν τὰς ἀπαντήσεις τῆς Κυριακῆς, καὶ δῶν τῶν ἐνδεχομένων δυσχεματων. πρὸς, ὕδατος, ἀνέμου, κ.λ.) *Χρυσοθήραν, Τριπίσιον Ἀπόλλωνα* (τί νὰ σου εἴπω! δὲν καθόρθωσα νὰ ἴβω τὸ θηρίον σου.) *Ποθαγράφον τῶν Σάμιον* (μὲ πολλὴν χαρὴν μου θὰ σ' ἔβλεπα εἰς τὰς Ἀθήνας ἰδοῦ λοιπὸν, ἡ ψηφοροσία ἐπικρατήθη!) *Μιμόζαν* (ἡ ὅποια ἀναμνεῖ τὴν Κινέλικον ἐπιστολὴν τοῦ Ἰατροῦ τῶν Συνδρομητῶν, καθὼς εἴπαμεν.) *Λουκὴν Καμέλιαν* (σε συγχαίρω καὶ ἔγω διὰ τὰ ἀδύσια· εὐγε! ὅστε λοιπὸν καὶ εἰς τὸ σχολεῖον σας ἐπολιθῇ ἡ καμπὴ αὐτὰ ἔτοθα τῆς δικῆς· τί καλὰ!) *Ναυσικῶν τῆς Ἀνδρον* (φανταστικῶς πῶσον θὰ διεσκέδασαι εἰς τὴν ἑσπέρην τὸ τετράδιον, περὶ οὐ μ' ἔρωτες; δὲν ἐπέρασεν ἀκούη ἀπὸ τὸ Γραφεῖον μου.) *Μέλι* τῶν *Τρηγετῶν* (εἰς τὸ προσεχές.) *Κίχλην* (ἐλπίζω, δὲ ἄλλην φορὰν δὲν θὰ ἐσχάσῃ νὰ πάρῃς μελάνι

καὶ δὲν θὰ μου ἐναγοράθῃ; μὲ μολοῖ ἡ Αἴγυπταία Ἄθηνά εἶνε καλλίτερη, ἀλλὰ δὲν ἔλαβα ἀκούη ἀπὸ ἐθελουσίῃς ἐντελῶν.) *Νύμφην* τοῦ *Βορῶν*, *Ἀράχνην* (αὐτὸ πλέον θὰ το ἰδῆ; εἰς τὴν κρίσιν.) *Ἀεροναυτοποδῶν, Νεαρὰν Φιλόσοφον* (πιστεύω δὲ ἡ προκήρυξις τῆς ψηφοροσίας σὲ ἱκανοποίησεν εἰς τὴν ἐντέλειαν.) *Ναυροσπαστῶν* (τὸν πρῶτον βιβλίμ, λοιπὸν, ἔ; εὐγε!) *Σκηπτῶν τῶν Διῶν* (πραγματικῶς, τὸ Ἀργυροζιάνιον ἔχει πολὺν καιρὸν νὰ φανῇ, ἀλλὰ δὲν ἤξευρα διατί μὴν ἔβησωτε ποῦ ἐπῆρε ἓνα [M] εἰς τὰ ἀστεῖα.) *Ἄγριον Μάγδον* (σ' εὐχαρίστησά πάρα πολὺ διὰ τὰς ἐπισημῶτα· δὲν τὰ ἐπέπαινε, δὲ ἡ ἀγάπῃ εἶνε ἄριστος.) *Καπετὰν Γακουμῆν* (λοιπὸν σὲ περιμένω.) *Ἀθηνα τῆς Τερψιθέας* (αἱ προτάσεις δημοσιεύονται μὲ τὴν ἐπερὰν των, καὶ δὲ αὐτὸ ἄργον ὄληγον.) *Ἀσκληπιῶδην* (εὐχολότως, ἀρ' οὐ πρόκειται διὰ τοιοῦτον σκοπὸν ἀλλὰ ἀργότερα, δίδει ἄρα εἶνε ἄλλα εἰς τὸ μέσον· δὲν ἔχομεν καιρὸν;) *Ἀττικὴν Νύκτα* [[EE] διὰ τὴν λαμπρὰν ἐπιστολὴν σου· θὰ λυπηθῆς, ἂν ἐπιστρέψῃς ἐκτὸς τὸ ἐνωῖθ' ἀλλ' ἂν εἶνε ἀνάγκη, ὄρεσαις νὰ το κάμῃς, καὶ ἡ ἰδέα εἰς ἐτελεῖς τὸ καθήκον σου, αὐτὴ ἴσως θὰ σου προενηγήχαρῖν.) *Δ. καὶ Μ. Ζωγράφον* (τὸ φυλλάδιον δὲν πωλεῖται εἰς τὰς ὁδοὺς; ὁ ἐφημεριδοπώλης, ὁ ὅποιος τὸ ἐκράτει, θὰ το εἶχεν ἀγορῆ ἀπὸ τὸ γραφεῖον μου πρὸς ἄλλων χαρίων.) *Θεραπεινίδα τῶν Μουσῶν* (λοιπὸν, πῶς περὶ εἰς τὴν ἔσοχην;) *Ἰστορικῶν Παλαμῶν* (ἔστειλα.) *Μαρίνον Σιγοδρον* (μοῦ ἔρρεσε ἡ περιγραφή τῆς ἐξοχικῆς σου ζωῆς καθὼς καὶ οἱ στίχοι σου φαίνεται ὅτι σ' ἐμπνεῖσι τὸ ὄραϊον αὐτὸ Ἀκροῦτι.) *Σίλωνα Δημηκόπουλον* (δὲν ἤξευρα, πρῶτην σοφὴν ἀκούω δὲ ὑπάρχει τοιοῦτα βιβλίον.) *Ἐδοχῶτατον Γάτορ* (διὰ τὸν Διαγωνισμὸν τῆς Φωτογραφίας ἔνοασί; εἶπα, δὲ μόνον σικνηνὰ τοῦ δρόμου δέχομαι.) *Ἀστροτομαίτην* (ὄχι, εἰς τὰς Βρυτέλλας κατέαῖ δὲ οἱ φίλοι μου μοῦ γράφουν ἐνίκως.) *Μπουμπουτισμένο Μυαλὸν, Ἀμφιλότην* [EE] εἶνε, πολὺ ὄραϊα ἡ ἰδέα σου.) *Ἀετὸν τῆς Ἰδῆς* [EE] διὰ τὴν λαμπρὴν περιγραφὴν ἡ Κική σ' εὐχαρίστησά πάρα πολὺ διὰ τὸ σπάνιον γραμματικῶτα ἐκπιδούσε ἀπὸ τὴν χαρὴν τῆς.) *Ἰωνικῆν Ἀετῆν* [EE] διὰ τὴν ἐνθουσιώδη ἐπιστολὴν σου· αἱ παραγγελίαι σου ἐτετελεσθῶσαν.) *Φώβραν Μαυρομμάτην* (ἔστειλα.) *Μενεξεδένιον Μπουκατάκι* (ἀναμνεῖται λοιπὸν τὰς ἐντελῶσας σου.) *Διὰ Πέτερν* [EE], (ἔστειλα.) *Κεσσαρομάλλω* [EE] καλὲ σὺ ὄραϊσθησες, νὰ μὴ μου γράφῃς γράμμα, ποῦ νὰ μὴ εἶνε ἄξιον γιὰ δύο εὐσημα ταύλαχιστον τὸ τετράδιον τὸ ἔστειλα.) *Ἄθος τῆς Ἰδῆς* (ἀπὸ παντοῦ ἔχεις τὸ δικαίωμα νὰ μου γράφῃς; καὶ γράψῃ μου.) *Ζήνωντα τῶν Σαυκῶν* (ἡ ἑκαδέλων σου θὰ σε συγχαρήσῃ, καὶ χαίρει νὰ τῆς εἴπῃ ἐνὶ τίποτι.) *Ἄρην τῆς Ἐλλάδος, Κλεαρτῆν Δίπλα, Βίγλαν*, (ναί.) *Φαιδίμην* (κ' ἔγω χαίρω πολὺ ὅταν μοῦ γράφῃς καλὰς πρὸδους εἰς τὴν κιβρίαν.) *Φροδρον τῆς Κερκάρου, Ροβινωῶνα Κροθῶν, Θεαγῆτην* (κ' ἔγω δὲν ἔλαβα ἐπιστολὴν ἀπὸ τὸν Ἐδραρίωνα.) *Γουλιέλμον Τέλλον* (ὁ ὅποιος μοῦ γράπει: *Ὀλίγα γραμματικῶτα διὰ τὴν Κική μας* [στέλλων, *Ἐδοχῶτα πλεύτερα νὰ στέλλω εἰς τὸ μέλλον.* κ' ἐνὸς τοῦ ἀπαντῶ: *Σ' εὐχαριστῶ μὲν τὰραζον ἀμέσως ἡ Κική κε' ἀπ' τὴν χαρὰ τῆς φράσεως: Κικίρι - κικίρι!* [ρικί!]) *Δότην τῆς Ἰδῆς* (τὰ λαμβάνω τακτικῶς γαλλικῶς ἀσκήσεις δὲν δημοσιεύω.) *Γραβιῶν* (τὸ ἀνέκδοτον σου εἶνε γνωστὸν.) *Νικόλαον Δ. Μαρουλιανὸν* (χαίρω ποῦ ἔγινες καλὰ.) *Σύρε κ' ἔλα*, κτλ. κτλ. *Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 31 Ἰουλίου ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.*

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ
Δι' ἄλλους στέλλονται μέχρι τῆς 20 Σεπτεμβρίου
 Ὁ γάρτος: εὐχολοῖται, εἰς τὸν δόμον δὲν ἔλαβα πῶς ἴσως τὸν εἰς διαγωνισμῶν, πωλεῖται ἡ ἐφ' ἡμερῶν μας εἰς ἑαυτοῦ, ἂν ἴσως: περίεργε 20 φύλλα καὶ τιμῶνται 15

438. Ἀετιογράφος.
 Διὰ νὰ ἐκπέτῃ τὸλόγος ὁ βασιλεὺς πλησιάζει, κ' ἔλαρα... ἐνὶ στρατηγῶ ἀπὸ τὸν τάφον βράζει. *Βασιλῆν ὑπὸ τοῦ Ἀσίου τοῦ Πέγα*

439. Στοιχειογράφος.
 Ἀρῆσε με δπως εἶμαι, γιὰ νὰ εἴρω τὰ μωρὰ Κόψι, ἂν βέλῃ, τὸ κεφάλι, γιὰ νὰ μὲ πῶς τὰ νερά. *Βασιλῆν ὑπὸ τῆς Κυριακῆς Θεσσαλίας*

440. Αἰνίγμα.
 Οἱ ἄνθρωποι μὲ βλέπουν ἀπᾶν εἰς τὴν ζῶην των, ἔν ὃ οὐδέποτε αἱ βροαὶ, μ' ἔλην τὴν δύναμιν των. *Εἰς δύο μέρη εὐρίσκονται τῆς πολυτρόφου Ἀσίας.* *Ἄλλ' εἰς ἓν μόνον κατοικεῖ χωρίον τῆς Ρωσίας.* *Βασιλῆν ὑπὸ τοῦ Θεαγῆτος*

441. Βέλος.
 Καθέτω; οἱ ἀστερισκοὶ σχηματίζου τῶνομα γνωστοτάτου ἀρχαίου στρατηγῶ. *Εἰς τὴν αἰχμὴν τοῦ βέλους ἀναγινώσκονται δύο θεότητες, τὸ δὲ ἀρχικὸν των πρὸς τὰ δεξιὰ εἶνε τελικὸν τῆς πρὸς τὰ αριστερὰ. Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον, ἀναγινώσκονται κάτω, δεξιᾷ μὲν: ἀντομυμία, πρόσπονον τῆς Παλαιᾶς Γραφῆς, θεὰ, ζῶν, ἀριστερᾷ δέ: ἐπιρρημα τόπου, συνδεσμος, ὄρος, μέλος τοῦ σώματος.* *Βασιλῆν ὑπὸ τοῦ ἔτους κ' ἔλα*

442. Ἀκανοῖστον
 Ἀντικαθεσταμένον τῶν σταυρῶν καὶ τῶν ὀστερίσκων διὰ γραμματικῶν, ἀναγινώσκονται ὀριζοντικῶς ὀκτώ πόλις τῆς *Γαλλίας*. *Πόλις τῆς Γαλλίας* ἐπίσης σχηματίζου καὶ οἱ σταυροί.

Βασιλῆν ὑπὸ τῆς Κυριακῆς Νυκτὸς

443. Πρόβλημα.
 Εἰστέλλῃ τις εἰς Δημόσιον Κήπον καὶ ἔκφυε πορτοκάλια. Ὁ φύλαξ τὸν εἶδε καὶ τοῦ εἶπε: «Δὲν ἐπιτρέπεται αὐτὸ ποῦ ἔκαμες, καὶ δὲν σε ἀρίνω νὰ φύγῃς, ἂν δὲν μου δώσῃς ὅπως τὰ μιστὰ πορτοκάλια καὶ ἓνα παραπάνω.» Ὁ ἀνθρωπος τὸ ἔλαρον, ἀλλὰ μάλιστα ἐπρόχωρσεν ὀλίγα βήματα, τὸν συναντᾷ δεύτερος φύλαξ καὶ τοῦ κάμνει τὰ ἔβια, ἔπειτα πάλιν τρίτος. Τέλος πάντων, ὅταν ἐξῆλθεν, ὁ ἀνθρωπος εὐρήσῃ μὲ ἓν μόνον πορτοκάλιον. *Πῶς εἶνε κῶψῃ;* *Βασιλῆν ὑπὸ τῆς Μικεϊδῆ κας*

444 - 446. Ἀστεῖα Παροράματα.
 1. — Πῶς φύεται ἐν ἰστίον πανόραμα.
 2. — Πολλοὶ πῆλοι τῆς διαβάσεως γράφου εἰς τοῖχους.
 3. — Ὁ χῶς εἶνε μέρος τοῦ δώματος. *Βασιλῆν ὑπὸ τοῦ Ἀσίου*

447. Ἀκροῦστιχίς.
 Τὸ ἀρχικὸν γράμμα τῆς πρώτης τῶν ἐπιτομένων λέξεων, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης καὶ οὕτω καθέτης, σχηματίζου τῶνομα περιέρησιν μουσικῶν.
 1, Ἄμην, 2, Ἐκ πῶν τριάνοντα τυρῶν. 3, Ἀκροῦστῶν. 4, Ἐπιστολῶν Τρῶς. 5, Ἐπίρρημα τόπου. 6, Ἐπιτομον. *Βασιλῆν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς*

448. Φωνηεντοδίπλον.
 λλ-ε με-ε λγ-κ-λλ-ες-κβγς. *Βασιλῆν ὑπὸ ἄμ. Ὀδισσῆα*

449. Γρίφος

HPX					
ΔΗ		N	N		
Ο	N	σκαλοῦμ	N	σοῦ, σα.	
ΟΤ		N	N		
ΑΑ					<i>Βασιλῆν ὑπὸ τοῦ Βορῶν Πιττακῶν</i>